

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Carissimo In Christo filio Frederico illustri Regi Siciliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rium nostrum totius Romaniae regatur, non est dubium quin succumbat; sed si vestrum auxilium habuerimus, cedit nobis adversitas praeriorum. Nihil enim possumus sine vobis. Videte ergo ut quod bene coepistis in Domino, opere compleatis. Datum in expeditione nostra Pamphil. mense Septembri, Indictione XII. imperij nostri anno tertio.

CARISSIMO IN CHRISTO
filio Frederico illustri Regi Siciliae.

Epist. 208.
Suadetur ne
jurisdictione
spiritualem si-
bi vendicat.

EX tenore litterarum tuarum nostris est auribus intimatum quod Panormitana Ecclesia viduata pastore, Capitulum ejusdem Ecclesiae tibi multotiens supplicarunt ut eis praereres licentiam Pontificem eligendi; quibus cum tandem benignum praeruisisses assensum, mandans eisdem ut invocata spiritus sancti gratia in personam idoneam convenirent, Cantor, Succentor, & quidam alius a reliquis recedentes tuis iussionibus resistunt, ejus concanonice inhibentes ne ad nominationem procederent, ad sedem apostolicam appellando. Super quo tu vehementer commotus, disposuisti acriter in personas eorum injuriam hujusmodi vendicare, sed pro reverentia nostra & ordinis clericalis motu animi temperato, solum eis exilium indixisti, ut de cetero in regno tuo malignandi materiam non haberent, quod ob hoc nobis significare curasti, ne persuaderi nobis posset aliud ab eisdem. Nos igitur iis auditis mirati fuimus non modicum & commoti graviter contra eos qui hac tibi persuadere, fili carissime, praesumpserant, cognoscentes profecto quod prava sint latera tua, quae tibi hujusmodi persuadent. Vnde nimirum timemus ne persuasionibus eorundem inductus, immo seductus potius, imitari velis vestigia crudelium tyrannorum, qui de terra viventium suis iniquitatibus exigentibus sunt abscisi, & nunc forte acrius cruciantur, cum non tua sorte contentus, nostram praesumpseris usurpare, jurisdictionem in Clericis exercendo. Temporalibus enim debueras esse contentus, quae tamen habes a nobis, & non ad spiritualia, quae ad nos pertinent, extendere manus tuas. Nescis quod cum Oza arcam foederis temere tetigisset, a Domino correptus interiit, & Ozias Rex, dum adolere vellet incensum, lepra macula est respersus? Considerare quippe debueras & timere ne forte propter delicta praedecessorum tuorum, qui quaedam spiritualia sibi praesumpse-

rant usurpare, haec supervenerit tribulatio qua oppressum est haecenus & adhuc premitur & quatitur regnum tuum, & humiliari nihilominus in conspectu altissimi, ut placatus converteret procellam in auram, & cessaret quassatio comprimens & conturbans. Certè si melius notavisses haec & ea quae regnis ceteris evenerunt in quibus iis similia fuerant attentata, timuisses utique manum in Clericos extendere ultionis pro eo quod ad sedem apostolicam appellarant, nec a regno procripsisses eisdem, cum etsi te gravissime offendissent, nobis vindicta fuisset potius reservanda; quia secundum Apostolum servus suo domino stat aut cadit, nec ad te judicare servum pertinet alienum. Verum fortassis ex eo te putas offensum quod in quodam privilegio praedecessoris tuis concessio, immo ab initio magis extorto, de appellationibus continetur, quasi appellando praefati Clerici venerint contra illud. Sed si diligentius attendisses quid actum fuerit super iis tempore clarae memoriae Imperatricis Constantiae tunc Reginae Siciliae matris tuae, nequaquam id ad animum revocasses. Cum enim eadem venerabilem fratrem nostrum Neapolitanum Archiepiscopum & dilectos filios Ham. Archidiaconum Cathaniae, magistrum Thomam de Gaieta Iustitiarium, & Nicolaum iudicem Vigiliensem pro innovando praedicto privilegio & concedendo ac confirmando ei ac tibi regno ad nostram praesentiam destinasset, & illi pro iis multipliciter institissent, non potuerunt a nobis aliquatenus obtinere ut illud vellemus privilegium innovare, propter quatuor capitula quae continebantur in eo, videlicet de Conciliis, legationibus, appellationibus, & electionibus Praelatorum. Tandem vero duo illorum ad praedictae matris tuae praesentiam redeuntes, reliquis apud sedem apostolicam remanentibus, exposuerunt eidem super iis nostrae beneplacitum voluntatis, cui cum eadem, sicut religiosa persona, acquiescere studuisset, idem ad sedem apostolicam iterum accesserunt, & obtinuerunt a nobis illud privilegium innovari & confirmari ei & tibi regnum, tribus capitulis de appellationibus, legationibus, & Conciliis a privilegio prorsus amotis, & quarto, de electionibus scilicet, moderato. Quid autem super electionibus inter nos ac praefatam matrem tuam fuerit ordinatum, cedula quam tibi praesentibus mittimus interclusam te poterit plenius

* Vide Bona
ad 20, 1097.

Vide epistolam
Villemo Regis ad Hadrianum I V. apud
Rocham fir-

Vide lib. 1.
epistol. 410. 411.
412.

edocere. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur attentius quatenus divina considerationis intuitu de cetero non attentis tibi jurisdictionem in spiritualibus vindicare, ne contra te ac regnum tuum divinam propter hoc provocas majestatem; sed in devotione sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ matris tuæ firmiter perseverans, eidem reverentiam debitam exhibeas & honorem, quæ, sicut pia mater, in iis & aliis necessitati ac utilitati tuæ diligentis sollicitudine providebit, & præfatos Clericos revoces & permittas in terra tua pacificè commorari & sua beneficia liberè possidere, dimittens omnino rancorem quem contra eos propter appellationem ab ipsis ad nos interpositam concepisti, sciturus pro certo quòd nos constitutum de electionibus inter nos & sæpeditam Imperatricem matrem tuam habitum per totum regnum faciemus solemniter publicari, ut secundùm illud electiones de cetero celebrentur. Caveant autem illi qui te perversis consiliis non metuunt fascinare ne super hoc de cetero malignentur, quia divinam & nostram non effugient ultionem; cùm tolerabilius sit ut humana vindicta percutiat perversos quàm ira divina in te ac regnum tuum propter eorum iniquitates defæviat, si remanserint incorrèctæ. Datum Laterani v. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*PRIORI SANCTI THOMÆ
martyris Aconensis & sancti Georgij de
Sisto ejusque fratribus.*

Cum à nobis petitur quod justum est & honestum &c. usque effectum. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris postulationibus grato concurrentes assensu, loca ipsa in quibus divino estis obsequio mancipati & personas vestras cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis dante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem sanctæ Mariæ, sancti Petri, & sancti Nicolai de Campo Anglorum Ecclesias, & hospitale sancti Thomæ, ac possessiones alias, sicut eas justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos ipsis Ecclesiis vestris auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Quòd autem prædecessori tuo, fili Prior, & successoribus suis felicitis recordationis Alexander Papa prædecessor noster cotidiana

num usum anuli, virgæ pastoralis, & mitra in præcipuis festivitibus de sedis apostolicæ benignitate concessit, nos ratum habemus, ejus vestigiis inhærentes. Ad indicium autem hujus à sede apostolica perceptæ protectionis ac liberalitatis duos sarcenatos nobis nostrisque successoribus annis singulis persolveris. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani iv. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*PRIORI ET FRATRIBVS
de Tinemvabe.*

Ullis petentium desiderijs dignum est facilem nos præbere assensum, & vota quæ à rationis tramite non discordant effectu prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domine filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, possessiones vobis pia fidelium liberalitate colatas, libertates etiam & alia bona à clara memoriæ Rege Ricardo & carissimo in Christo filio nostro * Iohanne Rege Anglorum illustri Ecclesiæ vestræ concessa, sicut ea justè ac pacificè possidetis, & in eorundem authenticis plenius continetur, necnon Ecclesias & pensiones earum eidem Ecclesiæ per Metropolitanum & diocesani Episcopi litteras confirmatas, libertates quoque ac immunitates monasterio sancti Albani pro suis cellis concessas, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ, cùm sit cella monasterij memorati, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani 111. Nonas Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

*LONDONIENSI, ELIENSI,
& Wigornienfi Episcopis.*

Super negotio Cantuariensis Ecclesiæ carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Anglorum scribimus in hunc modum. TACTI SVMVS dolore cordis intrinsecus & vehementi mœrore turbati quòd cum ex illa specialis dilectionis prærogativa qua te sedes apostolica diligebat inter ceteros Principes speraverimus ut versa vice rependeres ei reverentiam & honorem, odium ei pro dilectione retribuissis, & quasi conjuraveris in te ipsum, tuo non parcis honori ut nostro valeas derogare, quin immo tuam & famam negligens & salutem,

*Epist. 210.
De confirmatione privilegiorum.*

* Vide Monasticon Anglic. to. 1. pag. 335.

*Epist. 211.
De negotio Cantuariensi.
Vide gesta 17. no. 111. cap. 131.*

Vide Baron. an. 1097.

*epistolæ
s. Hadr.
1 V. apud
H. G. 1097.*

*lib. 1.
10. 411.*